

Barraca codi 11272 - BV223

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Penya Blanca - Mas de les Fonts
Emplaçament: Al costat del camí de Vallirana al Mas de les Fonts, a l'entrada a la urbanització
Alçada: 354m

Coordenades:

Latitud: 41.36558
Longitud: 1.92701
UTM Est (X): 410260
UTM Nord (Y): 4579897

Classificació

Número de fitxa: 08295-219
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Petit enderroc exterior.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00600009
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al nord-est. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular de molta alçada, amb la llinda plana. No ha estat restaurada tot i el petit enderroc exterior que pateix l'estructura. Hi ha una fornícula interior de 40 x 50 x 65 cm. Molt a prop hi ha un forn de calç imponent, sota de la Penya Blanca.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

